

El meu nom és Lluís Sobrevia Vidal, tinc 60 anys i de professió sóc arquitecte especialitzat en urbanisme, màster en grans espais urbans i Tècnic Superior en Prevenció de Riscos Laborals. Després de treballar 6 anys com investigador en el departament de Projectes Arquitectònics de la UPC i d'exercir com arquitecte per compte propi, entro a l'Ajuntament de Barcelona el 2005. Actualment sóc responsable de Llicències i Inspecció d'Obres d'un districte. Tinc una filla, un fill i una neta.

Sóc terrassenc des del 2001, i em sento molt a gust amb els veïns i veïnes d'aquesta ciutat. Em semblen especialment valuosos els àmbits associatiu, universitari, cultural, esportiu i del voluntariat de Terrassa.

El meu compromís social i polític comença el 1977, quan em nego a fer el servei militar i em declaro objector. M'implico molt i prenc la decisió de deixar els estudis per dedicar-me plenament al Moviment d'Objecció de Consciència (MOC). Visc en primera persona el creixement de l'objecció i comprovo l'eficàcia de posar en marxa col·lectivament una estratègia d'acció no violenta que assumeix obertament la desobediència civil malgrat la repressió. Són 4 anys molt intensos, d'increment continuat de joves que es neguen a fer la "mili", increment que no s'aturarà mai a Catalunya, fins l'èxit espectacular d'aconseguir l'abolició del servei militar el 1996.

A finals del anys 80 torno a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona per continuar els estudis que havia deixat, i m'afecta molt veure els freqüents actes d'humiliació personal i violència psicològica que pateixen alguns estudiants. Això em porta a l'activisme universitari formant part d'un equip organitzat d'estudiants que denuncia les velles estructures burocràtiques i les formes de fer autoritàries que encara subsistien del franquisme. Durant 3 anys sóc

membre electe de diversos òrgans: de la Junta d'Escola, del Claustre i de la Junta de Govern de la UPC. El resultat és força significatiu: a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona s'aconsegueix el canvi de director, l'aprovació d'un nou Pla d'Estudis, i la reforma de les normatives del Projecte Fi de Carrera, i de les pràctiques en els despatxos professionals.

En la meua vida ha estat fonamental el mestratge i l'amistat amb Lluís Maria Xirinacs. Independentista de soca-rel, activista radical de la noviolència, filòsof creatiu i místic, conec Xirinacs a principis dels anys 80. Comparteixo viatges i xerrades, i entre 1989 i 1991 segueixo dos anys de formació bàsica sobre el seu model filosòfic de coneixement de la realitat integrador i multidisciplinar, l'anomenat "*Globàlium*", i estic vinculat amb la Fundació Randa-Lluís Maria Xirinacs fins 2002. Entre 1997 i el 2000 col·laboro en les seves classes de l'assignatura "Recerca terminològica" per arquitectes doctorants del Departament de Projectes Arquitectònics, a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona.

Sóc membre de l'Assemblea Nacional Catalana des de la seva constitució, el 10 de març de 2012.

Fermo part del col·lectiu "Pau i Treva" des dels seus inicis, el setembre de 2012. Ens proposem reforçar el caràcter pacífic i democràtic del procés sobiranista, i el 30 de gener de 2013 es presenta públicament el Manifest "Catalunya per la seguretat humana i la pau" que rep un suport de moltes personalitats públiques i milers d'adhesions.

Sóc membre del "Seminari Estat de Pau", creat a principis del 2014 per un grup de persones provinents d'associacions i entitats de l'àmbit de la pau i de la denúncia del militarisme. L'objectiu és oferir reflexions i propostes que donin resposta al tema de la seguretat des d'una perspectiva no militar, presentant les bases programàtiques per tal que la república catalana es constitueixi abandonant la defensa armada com a pilar de la seva seguretat. Com a resultat d'aquesta feina, el 23 de febrer de 2017 es presenta en el Palau Robert de Barcelona el llibre "Construir un estat segur i en pau", acte presidit pel President de l'Institut Català Internacional per la Pau, Xavier Masllorens, i el conseller d'Exteriors, Raül Romeva.

El 2014 participo activament en la preparació i realització de la consulta del 9-N.

En el referèndum de l'1 d'octubre de 2017 formo part d'una Mesa electoral. L'1-O és una jornada que marca un abans i un després en la meua activisme. Ha nascut un dia de referència.

El 18 d'octubre de 2017 es presenta públicament "En Peu de Pau" amb l'objectiu de "*Estendre i promoure la resistència civil pacífica i no-violenta*". Des de llavors formo part del col·lectiu de persones que sota el nom de "femnoviolencia.cat" hem fet molts tallers de formació en l'acció noviolenta a molts grups i associacions que ho han demanat.

Per què em presento ?

M'he presentat com a candidat de les "Primàries Terrassa" per aconseguir un canvi de rumb en el govern municipal. Si sóc alcalde promoure una auditoria de tots els serveis municipals, una revisió dels procediments de contractació i l'aplicació àmplia de la Llei de Transparència.

Promouré l'empoderament de la gent, revisant el processos de participació ciutadana i creant els instruments legals per a que la gent sigui escoltada sobre els temes més rellevants de la ciutat:

- Iniciatives legislatives populars.
- Referèndums.

En el dia a dia de la governança de Terrassa aportaré el meu coneixement i experiència en l'administració municipal i sobre l'urbanisme, promovent zones atractives de nova centralitat en els barris, donant a l'espai públic tot el protagonisme que es mereix, en la seva condició de lloc on tothom està convidat a utilitzar i gaudir, millorant a connectivitat entre barris i eliminant les voreres estretes dels carrers.

Si estic en el govern municipal, l'Ajuntament contribuirà a posar els instruments per aconseguir fer efectiva la República.

La meva trajectòria política es basa en la lluita per la llibertat i la justícia social. La llibertat entesa com l'espai on les persones poden desenvolupar els seus desitjos, la seva creativitat, i posar en marxa les seves idees en la seva comunitat. La justícia social on cadascú se sent escoltat i atès en les seves necessitats més bàsiques i és reconeguda la seva aportació al conjunt de les persones.

Crec fermament que els mitjans han de ser coherents amb els fins, i vull posar tot el meu esforç per fer efectiva la República en el nostre país amb una estratègia d'acció no violenta inclusiva, potent i imparabile.

*“Una nació esclava, com un individu esclau,
és una vergonya de la humanitat i de l'univers.
Però una nació mai no serà lliure
si els seus fills no volen arriscar
llur vida en el seu alliberament i defensa.”*

Lluís Maria Xirinacs